

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dan praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Macedonsko vprašanje.

(Konec.)

Ali je istina, da so se Grujev, Lozenčev in Sugaarov hoteli udati Hilmi-paši?

To ni res. Turki so to razglasili v svet v nadi, da bode to v Evropi napravilo dober utisek, kako je vse dobro in v redu v Turčiji, ker se znani voditelji umikajo z bojišča. Škoda le, da tega nihče ne veruje.

Ali sodite, da sta se Bolgarija in Srbija sporazumeli glede avtonomije v Macedoniji in da je v Nišu podpisana vojna pogodba med Bolgarijo in Srbijo?

Tega ne vem. Mi Macedonci pa želimo tako zblizanje med Bolgarijo in Srbijo, ker nam daje več upanja, ki nas jači in krepi v boju. Čim dalje se odlašata taka zveza, tem slabše za nas. Dočim Srbi in Bolgari križem drže roke in izgubljajo čas, drugi marljivo delajo, da zginje samostojna Macedonija z evropskega zemljevida. Danes so v Macedoniji tuji častniki, ali ni mogoče, da za njimi pridejo armade? Javno pa izpovem, da največji neprijatelj svobodi Macedonije ni ne Turčija, ne Avstrija, marveč sebične zahteve Srbije in Bolgarije, proti katerim se moramo boriti. Ako je bolgarsko-srbski sporazum za osvobodjenje Macedonije iskren in odkrit, potem se nam ni treba bati vnanje nevarnosti, ker v tem slučaju bi bile edine Srbija, Bolgarija, Črnagora, avtonomna Macedonija in Turčija sama. Dokler je Turčija osamljena in sta si Bolgarija in Srbija nasproti, tako dolgo je odprta pot do Soluna, kar je stara avstrijska želja.

Srbi sodijo, da je deviza „Macedonije Macedoncem“ le krinka in da oni komiteti hočejo Macedonijo spraviti pod bolgarsko vlado.

Ta strah je prazen. Mi se borimo za idejo „Macedonija Macedoncem“. Zakaj naj je ta diviza le krinka? Združenje Macedonije z Bolgarijo je utopija, ker temu bi se uprle velesile, pa tudi Macedonci sami, ker v Macedoniji žive tudi Srbi, Grki, Kucovlahi in drugi, ki se nočejo združiti z Bolgarijo. Tega Bolgarija nikdar ne doživi in se jako moti, ako to upa. Bolgari delajo račun brez krčmarja.

LISTEK.

Zavodna vzgojenka.

Maloruski: Marija E. Markovič.

11.

Samo tedaj smo se malo oddahnile, ko so prišli gospodje gostje; tedaj je gospica nekoliko pozabila na nas. Stopila je k njim; in laskali in milili so se jej in bila je priljudna in ljubka kot prepelica. Odkod to — niti poznati je ni bilo več!

„Kateri jo neki dobi?“ govorila smo dekleta. „Potlej bo pa že vedel, kaj je nesreča!“

Stara je bila izprva zelo vesela teh gospodov; ali potem, ko so nastali prepipi med njimi, jela je misliti ter ni bila več rada. Ali odbiti jih ni mogla. Prišlo jih je mnogo in vsak si je skušal pridobiti nagnenje gospice; jeden je zaničeval drugega, in prepirali so se ter se grizli. In stara jih je jela že skrivši psovati. Ali pod jesen se je odločila gospična usoda, in tedaj so se razpršili na vse kraje — sramovali so se sami sebe.

O tem ni govora. Avtonomna Macedonija more biti le bazis (podlaga) za konfederacijo Srbov in Bolgarov.

Kako pa sodite o mogoči razdelitvi Macedonije med Srbi in Bogari?

To je nemogoča stvar. A ko bi se zgodilo, potem bi se vedno pisano gledali. Ali je vredno, če dobi Bolgarija morda pol milijona, Srbija pa do 300.000 sedanjih Macedoncev, da sta si vedno ena drugi nasprotni? Sami bi se uničili, ne glede na to, kaj store prijatelji okrog, ki preže na Balkan.

Kako mislite o aneksiji Macedonije od strani Avstro-Ogerske?

Aneksija Macedonije od strani Avstro-Ogerske je absolutno nemogoča (!), ako ste združeni Bolgarija in Srbija; a če Srbija dobi novobazarski sandaž, zapre Avstriji pot v Macedonijo. (Gospod Boris Sarafov pač ne pozna naše vojne sile. Sicer pa to vprašanje danes ni na dnevnem redu. Op. ured.)

Ali more avtonomna Macedonija zagotoviti slovanškemu prebivalstvu narodni obstanek?

Srbija, Bolgarija in Macedonija bi v zvezi tvorile silo, kateri bi Rumunija in Grška ne mogli biti nevarni. Imeli bi izhod na morje in, ko bi določile carinsko mejo, bi vse tri države imele lepo bodočnost.

Kako misli Vaša organizacija za bodoče?

Mi od Srbije in od Bolgarije ne zahtevamo ničesar, nego da nas podpirati, kadar se zopet dvignemo, in to je v njih korist. Mi dobro vemo, da Avstrija ne bode nikdar dovolila, da bi se srbska meja razširila le za dlako, kakor tudi Rusi tega ne bodo nikdar dovolili Bolgariji. V Srbiji je sicer neki „macedonski odbor“, a ta ni z našo organizacijo v nobeni zvezi, kakor tudi ne odbor generala Cončeva, ki nima zaslonbe v narodu in se obrača po vetru. Macedonci imajo enake simpatije do Srbov in Bolgarov, zato pa hočejo biti avtonomni, samisvojni. Sicer pa nas Srbi ne podpirajo, ker vse čete, ki prehajajo v Macedonijo, so bolgarske. Srbski učitelji v Macedoniji poznajo samo abecedo, ne pa pušk. Tudi gmotne podpore od Srbov nismo dobili. Mi pa se borimo za svo-

12.

Z gospico se je bil seznanil vojaški zdravnik, in ta je tudi jel zahajati v hišo. Bil je tako tih in miren — in v vsakim priljuden — niti podoben ni bil drugim mladim gospodom! Ali kako se je bil seznanil z njo?

Že davno so prinašali gostje novico, da je tam neki dober vojaški zdravnik — krasoten! Samo, da je zelo ponosen, da nobene ne pogleda in ne izpregovori z njo... Gospica je to čula, pa je govorila večkrat stari: „Dajte, babica, povabiti tega zdravnika k nam, bode videla, kakšen je!“

A stara na to: „Moje dete, napolnili so ti ušesa, a ti verjameš. Ali je to veliko čudo — vojaški zdravnik! To je siromaštvo! Kaj hočeš početi s takim?“ Nu, pustite, da ga le vidim, babica, ali je res tak, kakor pravijo.“

„Pusti ga, kaj se bo neki še tak vmešaval? Saj se jih že dosti smučče okrog tebe, a snubi te pa nihče ne.“

Tako se je bila postavila stara, a

bodo svoje domovine. Zato pričnemo krvavo borbo, ker druge rešitve ni. A to storimo, ko pride čas, ker zelenega, nezrelega sadja ne obiramo. Nismo bogati, a tudi ne tako siromašni, da ne bi dobili sredstev za boj.

Upate li, da vstaja zmaga?

Trdno upam. Imeli bomo močnega zaveznika. Ta naš zaveznik je lakota, ki zavladala to leto v Macedoniji. Te lakote pa ne utolažijo male podpore, ki zadoščajo morda za tri dni.

Ko je bil razgovor končan, prosil me je g. Sarafov v imenu nesrečnih Macedoncev, naj se zahvalim slovenskim bratom na ljubezni, ki jo izkazujejo bednim macedonskim revežem.

Dopisi.

Iz goriške okolice, 9. junija 1904.
Moji dragi prijatelj!

Danes se mi vidi kratek intermezzo zopet potreben. — Minuli teden si v „Soči“ zopet enkrat igral „teater“. Bilo je zopet „farbanje“, ne sicer prve, pač pa druge vrste. Tvoje „farbanje“ je namreč dvojno, in sicer 1. prikrievanje javnosti nečesa, kar v resnici je; 2. kazanje nečesa, česar ni. Moji dopisi so govorili že o obojem, vendar o prvem mnogo več, nego o drugem, in ne brez uzroka. Prvo škoduje naši narodni stvari, drugo pa tebi. Seveda bi ne imelo zadnje te dopise nič brigati; kajti oni imajo nalogo, zagovarjati le narodne koristi, in ne zasebnih, in najmanj še tvoje, ali vedno resno kazanje na nevarne posledice, katerih se naš narod ne ubrani, ako se kaj kmalo ne otrese tvoje — in le tvoje in nikogar drugega — koristolovne politike, bi utegnilo čitalce „Gorice“ — ne rečem: naročnike, ker so med onimi tudi tvoji naročniki — preveč utruditi. Zato jim je treba zdaj podati tudi nekoliko razvedrila, nekoliko zabave, v kar mi uprav tvoje „farbanje“ druge vrste imenitno služi. O tem sem sklenil torej danes govoriti.

Prijatelj, ti si bolan, hudó bolan, ti trpiš na megalomaniji. Kaj je to? Ravno te dni je bilo čitati v časnikih, da je mladi Alfonz, španjski kralj, prišel na svojem potovanju v neko mesto, posetil tamkajšnje blaznico, srečal na dvorišču blaznika, kateri se zanj niti zmenil

vnukinja je pa le gnala v njo: zdravnik in zdravnik! Ob prvem posetu je morala gospa reči gostom: da vabi zdravnik v gostje. In pritrčili so živo: „Borisa Slaviča! Da, pripeljemo ga, pripeljemo!“

„A kdaj nas zopet poselite?“ vpraša gospica ter se obrača semtertja, pa jim zre v oči kot lisica: „Ali kmalu?“

„Če ste tako dobri, pa pridemo jutranjem“, rekli so radostno.

13.

Tega dne se je gospica lepo oblekla. A stara se je srdila ter mrmrala: „Čemu mi treba te brezobzirne beračije?“

Gospica pa — kakor bi ne bila slišala teh besedi.

Ko so prišli oni gostje zopet, pa zdravnik le ni bilo. „Zahvaljuje se za prijaznost — pravijo — ali da nima niti urice časa, da ima mnogo bolnikov ter jih mora zdraviti.“

„Nu, nikar ga ne silite“, reče stara, „naj jih zdravi v božjem imenu!“ Gos-

ni. Alfonz ga vpraša, kdo da je, in blaznik se mu predstavi: Jaz sem španjski kralj. — Prijatelj, ulogo tega blaznika nasproti goriškim Slovincem si igral ti te dni v „Soči“. Pri tem si si izbral do skrajnosti smešno pozo, ki je vzbudila v mestu in na deželi splošno hahljanje, hrkanje in kihanje. — Bog — ali po tvoji razkolni metamorfozi tebi ljubše rečeno — narava ti ni dala ravno toli okorne glave, da bi se ne zavedal, kdo da si, do kje sega tvoja moč, da bi ne vedel, kaj smeš in kaj ne smeš. Ali ko čekaš po papirju za svojo „Sočo“, takrat ti preide vsa zavest, takrat se ti odmaknejo vse meje, takrat daješ brezobzirnosti — seveda če le ne škoduje tvojemu žepu — prosti tek, takrat se ti godi kot človeku, katerega so duhovi ali špirti popolnoma omamili. Domišljija te vzdiguje v više regijone, v katerih plavajo le kronane glave. In iz te višine gledaš dol na goriške Slovence, tudi na one, katere si domišljuješ še za svoje pristaše, kakor kak absolutni vladar, kateremu je treba le migniti, pa se zgodi. In ako te naše, tvoji domišljiji vse drugo, nego ugodne faktične razmere kaj kmalo ne izpametujejo, uvedeš te dni en dan v „Soči“ vladarskim ukazom običajni uvod: Mi Andrej I. Veliki, iz slavne vladajoče hiše gabrščekovskokramarske ukazujemo goriškim Slovincem itd., itd., itd....

Prijatelj moj, to ni kaka bajka, to ni šala. Kar ti tukaj prerokujem, ni tako nemogoče, to se utegne še zgoditi, ako te ne odvedejo prej na hrano k „usmiljenim bratom“. Svetujem ti, prečitaj s treznostjo, kar si napisal minule dni v „Soči“ zoper „narodni kolek“, potem morda sam razvidiš, da imam prav. Premisli le, kake muhaste skoke si si dovolil te dni nasproti „narodnemu koleku“ in kak ton si rabil proti visokošolski mladini, ki je ravno z „narodnim kolekom“ v djanju dokazala, da se po ogromni večini ne da voditi od strankarskih obziriv. Smešno, čez vse mere smešno je, da hočeš to eminentno rodoljubno podjetje akademične mladine uničiti z bobnečimi imperativi: Mi ne dopustimo, mi ne dovolimo, mi zahtevamo itd. In kdo je ta „mi“? Ali si morda ti voditelj „napredne“ stranke? Ali si morda ti poosobljenost izvrševalnega odbora te stranke? Ako ti je ugodni slučaj in pa nezasluzeno zaupanje naših rodoljubov

pica pa je kar zardela, pa se ugriznila v ustnice.

Tedaj pa smo čutile, ko so odpravili goste. In vse smo plačale me.

Istega tedna se je zdelo gospici potrebno — zboleti. Stokala je in javkala. Stara se prestraši, plaka ter pošlje po zdravnik. A po katerega? Nu, vojaški so dobri — pravijo — in tak je najbližji; torej ponj!

Pride zdravnik, pogleda ozaljšano bolnico ter jo izprašuje. Ona pa nagiba glavo, pa govori, kakor bi pela. Ostal je nekoliko časa, pa se poslovil: „Jutri pridem spet!“

Stara vpraša vnukinjo, vnukinja se zamisli, na vprašanje le prikimuje, ali odkimuje. Pa jo vpraša stara: „A kaj pa zdravnik, kak se ti zdi?“ Gospica vtrepeče: „Ponosen je — pravi — kot vemožni gospod... Kaj si neki misli!“

Zdravil jo je ubožec, pa se zagledal kot ona. Gospodje so izpoznali, odkod piha sapa, pa so se kar poizgubili...

Stara jedva da ni butala z glavo v

pred razkolom pripomoglo do lastništva „Soče“, ali misliš, da si s tem postal kak do smrti diktator Slovencev na Goriškem? Zaupanje naše stare slovenske stranke ti je po razkolu izginito kakor slana po solčnem prihodu; zaupanje naših bivših somišljenikov, katere sta nam ti in tvoj razkolni sodrug iz same frivolnosti in preobjektivnosti odtujila, pa se ti očitno manjša, ko vidijo od razkola sem vedno jasneje, da si ti pač le tlačitelj, terorizator in tiran naše javnosti in prav nič od tega, kar bi nam dal rad „zastopiti“; da ni na tebi niti dlakice napredne in svobodomiselnosti; da nimaš o pravem napredku in svobodi niti pojma; da sta ti naprednost in svobodomiselnost le dve cunji, s katerima zakrivaš svoj nelepi lov na svitile kronice — za svoj žep. (Konec pride.)

A. K.

Politični pregled.

Češki deželni zbor.

Danes se snide k svojemu zasedanju češki deželni zbor. Akoravno je večina nemških listov povdarjala, da ne pride tudi v češkem deželnem zboru do pozitivnega delovanja, ker bodo to onemogočili Nemci z obstrukcijo, vendar so se začeli na drugi strani v zadnjih dneh glasovati, ki so poročali, da ni izključeno, da bi ne prišlo do kakega sporazumljenja med Čehi in Nemci v češkem deželnem zboru, v katerem leži neresenih premnogo gospodarskih vprašanj, katerih rešitev bi bila jednako na korist Nemcem kakor tudi Čehom. Misel in željo po takim sporazumljenju je zadnji čas zagovarjal posebno nemški državni poslanec Bärnreither. Ali uprav zdaj, ko bi moral Bärnreither pokazati, koliko da mu je na tem, da začne češki deželni zbor delovati in da se odpravi iz njega nemška obstrukcija, zapustil je Bärnreither Evropo ter se podal na potovanje v Ameriko. Zaradi tega pa se zdaj sodi, da Bärnreither za svoje misli in želje ni našel med Nemci poslušnih ušes in se je torej odtegnil ter prepustil svojim neposlušnim tovarišem, da oni uravnajo svoje postopanje v deželnem zboru po svoji volji.

Nemci in italijansko vseučilišče v Trstu.

Z ozirom na cesarjeve besede, katere je izustil nasproti tržaškemu državnemu poslancu Mauronerju in o katerih „Slovenec“ odločno in vedno trdi, da so bile izgovorjene prav in isti obliki, kakor jih je navedel njegov poročevalec, piše „D. Tagblatt“: „Cesarjeve besede, da Italijani ne dobe v Trstu vseučilišča, so potolažile tržaške Nemce, ki dobro vedo, da bi bilo italijansko vseučilišče v Trstu velika nevarnost za staro nemško zvezno mesto, trgovino in industrijo. Italijanski glasovi v državnem zboru niso toliko vredni, kakor edino večji pristanišče, katero ima Avstrija in posledno nemški narod ob južnem morju“. Dočim ostali nemški listi prikrivajo svoje veselje, ako Italijani v Trstu ne dobe vseučilišča, pove vsenemško glasilo na vsa usta, da je in mora ostati Trst nemška postojanka ob Adriji. Torej to imajo Italijani v zahvalo, ker so od l. 1861 do Tausfeja skozi 18 let podpirali nemški centralizem. Sedaj vsaj poznajo Italijani nemško nehvaležnost.

Za finančno neodvisnost Hrvatske.

V Zagrebu je bil v nedeljo obdržavan javen shod, katerega so se udeležile vse

zid, ali kaj je hotela. „Če mi boste branili, pa umrjem... Niti besedice! ne ugovarjajte! usmilite se!“

„No, dobro!“ dé stara. Na skrivnem pa je zdihovala.

14.

Gosposki dvor je bil zapuščen; niso topotali več konji, niti drdrala kolesa. Tudi gospica se je pomirila: ni grajala, ne psovala, ne tepla; le sedela je ter premišljala.

Čakala je zdravnika pri oknu lepo opravljena, zardela kot mak. A če je srečal zdravnik katero iz nas, pa je dejal: „Zdrava, deklica; kaj pa gospica?“

Pogovarjata se. A stara pa kuka pri teh vratih pa pri onih ter vleče na uho, kaj besedujeta med seboj. Nevolja jo je grizla; a ni se upala, ločiti ju — bala se je svoje vnukinje!

Zdravnik jo zasnuhi.

Stara plaka ter javka: „A jaz sem menila, da te dam knezu, bogatini, velmožu!“

(Dalje pride.)

hrvatske opozicijske stranke in tudi socialisti. Udeležba pri shodu je bila velikanska. Mesto bilo je v zastavah. Jednoglavno bila je vsprejeta resolucija, s katero se pozivlja hrvatski deželni zbor, da dela na to, da se finančno loči Hrvatska od Ogerske.

Ogerska opozicija in njene zahteve.

Te dni je imel grof Appony pri javnem shodu v Jasziherany do svojih volilcev govor, v katerem je razvil ta-le program, katerega hoče odslej zastopati njegova stranka v ogerskem parlamentu: Ogrji morejo dobiti svojo posebno zastavo, ki bo označevala popolno neodvisnost Ogerske. Kralj in njegovi nasledniki stanovati bodo morali po več časa v letu na Ogerskem ter si ustanoviti tam poseben ogerski dvor. Ta čas stanovati bodo morali na Ogerskem tudi zastopniki raznih tujih držav. V vseh pogodbah s tujimi državami mora biti na očiten način priznana neodvisnost Ogerske. Dotični poslani na tujih dvorih morajo ob slovesnih prilikah razviti poleg sedanje avstrijske zastave tudi ogersko. Pri ogerskih polkih nastavljeni morajo biti le ogerski častniki, kakor morajo dobiti ogerski polki tudi svoje posebne zastave. Poveljni jezik pri ogerskih polkih mora biti madjarski. Tak mora biti tudi službeni jezik v ogerski armadi.

Srbsko-turška zveza.

Srbski listi prinašajo poročila o nekem banketu, katerega je priredil te dni v Plevlju tamošnji turški poglavar Sulejman paša, in h kateremu je bilo povabljenih tudi mnogo srbskih odličnjakov. Pri tem banketu je opozarjal Sulejman paša na nevarnost, katera preti srbstvu od strani Avstrije in je rekel, da bi se morali Srbi in Turki zvezati proti nevarnosti, katera jim preti od strani Avstrije.

Obletnica belgrajske tragedije

se je vršila povsem mirno ter ni prišlo do nikakih demonstracij za proslavo umorstva dinastije Obrenovičev. Cerkev sv. Marka, v kateri so se služile zaдушnice, je bila napolnjena ljudstva zlasti nižjih slojev, največ je bilo ženskih. Časniki so s primernimi besedami povdarjali zlasti zgodovinsko važnost 11. junija 1903. ter pozivali prebivalstvo, naj s svojim mirnim, dostojanstvenim vedenjem pokaže vsemu svetu, da gre v Srbiji zopet vse pravim potom.

Srbija naroči brzostrelne topove.

Te dni odpotuje srbski vojni minister Putnik v Pariz in od tam v tovarno za topove Creusot, kjer naroči brzostrelnih topov za dvanajst baterij.

Škandal na Francoskem.

V petek je prišlo v seji Francoske zbornice do zanimivih odkritij in sicer, da je nekdo ponudil ministru predsedniku Combesu dva milijona frankov, ako izvzame Kartuzijance od znanih naredb proti kongregacijam. Combes je potrdil, da je stvar resnična in da je to takoj prijavil ministerskemu svetu, da je pa na svet Millerandov o tem molčal. Poslanec Pichot je pa izjavil, da Combes ni vzel denar le radi tega, ker mu ga niso Kartuzijanci dali. Vsled te izjave je nastal v zbornici nemir. Combes je rekel, da je ta trditve nesramno obrekovanje. Izbran je bil na to odbor 33 članov, ki vso stvar preišče.

Atentat na ruskega odposlanca.

V petek ob 1. uri popoldne je v neki stranski ulici v Bernu v Švici ustrelil ruski inženjer baron Ilnicki na ruskega odposlanca Šavdoskega ter ga zadel v glavo tako, da mu je kroglja ostala v njej. Vendar pa ni rana smrtno nevarna in so zdravniki kroglja že potegnili iz nje. Inženjer Ilnicki storil je baje to iz maščevanja, ker je izgubil neko pravdo proti ruskim oblastim. Zvezni svet je sklenil v svoji seji, da se izroči inženjer zveznemu pravdnstvu.

Rusko-japonska vojska.

Vesti, da so se te dni bife na morju pred Port Arturom krvave bitke, pri katerih so imeli Japonci velike izgube, se še vedno vzdržujejo. Iz Petrograda se celo poroča, da je dobil car od Kuropatkina in od Aleksejeva brzojavke, v katerih je rečeno, da so Japonci v prošlem tednu od morske strani jednajskrat napadli Port Artur, od kopne pa trikrat, in da so bili vsakrat z velikimi izgubami odbiti. Najvažnejša vest pa bi bila, ako bi se tudi res izkazala kot resnična, da je admiral Skridlov dospel v Port Artur, in posebno pa, ako bi bilo resnično, da je dospel z vladivostoško eskadro ter jo združil s portartursko. Od japonske strani ne prihajajo zadnji čas izpred Port Artura nobene vesti, kar je popolnoma umevno, ker je japonska brzojavna zveza med Port Arturom in Japonsko, kakor

tudi med Korejo in Japonsko pretrgana. To pa se je doseglo s tem, da so Rusi prerezali kabelj, ki je vezal Korejo in Port Artur z Japonsko. Nastane vprašanje, kdo bi bil pa omenjeni kabelj prerezal. Mnogi si mislijo, da ni kabeljna prerezal nikdo drugi, ako ne admiral Skridlov, pomikajoč se z vladivostoškim brodom proti Port Arturu. Seve, da niso vse te vesti popolnoma potrjene in ne bo morebiti marsikatera izmed njih resnična. Ali nekaj važnega se je moralo pač dogoditi, ako je resnična Kuropatkina brzojavka na carja, da se je načrt posrečil, brzojavka, katere do danes še niso preklekali. S tem v zvezi bi pa bila tudi najnovejša vest, da so Japonci napad na Port Artur za več časa opustili in odložili. Iz Mandžurije ni nobenih posebnih vesti. Listi polnijo svoje predale z ugibanji o napredavanju in o nazadovanju ruskih in japonskih čet. Jedni hočejo vedeti, da se Kuropatkin umika in da napreduje Kuroki v smeri proti Mukdenu; drugi pa trde, da Kuroki ne napreduje proti Mukdenu, marveč proti severozapadni strani. Ravno tako je z vestmi o prodiranju Rusov proti jugu. Nekateri trde namreč, da je poslal Kuropatkin jeden del svoje armade pod generalom Linjevičem proti jugu na pomoč Port Arturu. Drugi pa to odločno zanikajo in pravijo, da tega Kuropatkin nikdar ne stori, dokler ne obračuna poprej s Kurokijem. Mi smo pa mnenja, da ne vedo ne jedni ne drugi ničesar pozitivnega, in da je to vse zgolj časnikarsko ugibanje. Ako je res, da je začel v Mandžuriji padati že dež, ki ne poneha po navadi dva meseca, potem je težko pričakovati, da bi prišlo že v teh dneh do kake velike bitke med Rusi in Japonci.

**

General Kuropatkin je brzojavil 8. t. m. carju Nikolaju: Dne 7. junija se je pojavila proti 1. uri pop. na zapadnem obrežju polootoka Liaotung japonska eskadra, obstoječa iz 6 ladij, ki je bila potem pomnožena z 11 ladjami. Med temi so bile ladje prvega, drugega in tretjega razreda ter nekoliko torpedovk. Eskadra je obstreljevala vasi na obrežju vztočno od Kajču in Sjunečena ter je zlasti merila na naše straže in patrolje, katere je bilo možno opaziti. Ob 7. uri zvečer je obstreljevanje ponehalo in eskadra je odplula proti jugu, ne da bi bila provzročila kako škodo. Drugo jutro ob 8. uri se je zopet pojavilo 6 ladij južno od Kautsijata, ki so odvezale svoje čolne. Šest družih ladij je začelo obstreljevati obrežje pri Sjunečenu in tudi mesto. Čete se pa tam niso izkreale. Na jugu se nahajajo pozicije Japoncev 16 kilometrov na dolgo od Pulantiena do Tantsiafana. En japonski oddelek, obstoječ iz dveh stotinj in enega eskadrona, se je obrnil 7. junija od Fengvangčenga v severovztočni smeri proti Tahanu ter je okoli našo kozaško predstražo. Ko je prišel tje na pomoč oddelek lovcev in stotinja pešcev, se je japonski oddelek umaknil. Mi nismo imeli pri tem izgub.

Istega dne so bile naše prednje straže na veliki cesti v Liaojang od sovražnika zajete, toda čete, ki so prišle na pomoč ob 1. uri pop., so prisilile Japonce, da so se umaknili. Takaj je trajal boj do 7. ure zvečer. Na naši strani je padel stotnik drugega razreda Lijasko in dva vojaka, 5 mož je bilo ranjenih.

Istotako je dne 7. junija ena japonska brigada napadla naš oddelek, ki je zasedel Saimatsi. Naši so se po malo umaknili pred številno mnogo močnejšem sovražnikom v klanec pri Fensjuilin. Pri tem sta bila na naši strani ranjena 2 časnika, približno sto mož je bilo ubitih oziroma ranjenih.

**

V Petrogradu je razširjena govorica, da je dobil car te dni od admirala Skridlova sledečo brzojavko: „Dospel sem v Port Artur. Admiral Skridlov.“ Ako je to res, potem nastane vprašanje, kako je Skridlov dospel v Port Artur, ali sam ali pa z vladivostoško eskadro.

**

Car je dobil brzojavko Kuropatkinovo, v kateri pravi Kuropatkin, da se je japonsko brodomje razdelilo v dva dela. Port Artur Japonci neprestano obstreljavajo. Dosedaj ni znatne škode na ljudeh in materijalu.

Kuropatkin s svojo glavno armado še ni pričel prodiranje proti jugu. Stakelberg, katerega je Kuropatkin odposlal da nadleguje Port Artur oblegajočo japonsko armado generala Oku za rbtom, je prodril z 10.000 mož inanterije 12 milj južno od Kajpina ter se je dobro utrdil. Škušal bo preprečiti japonsko prodiranje od Vafankova. 4000 Rusov se je vrnilo od Kajpina v Hajčem in Liaojan, da pomnože ondote posadke.

**

Glavni napad na Port Artur je odgoden za toliko časa, da bodo iz talienvanskega zaliva odstranjene mine in se tako omogoči ondi izkrcati težke topove za obleganje. V zalivu Talienvan je treba odstraniti še 1600 min, za kar bo treba še najmanj 10 dni.

**

1500 poštnih golobov na bojišču. Po naročilu so odposlali iz Bruselja v Mandžurijo 1500 poštnih golobov, katere bodo izkušali porabiti za obveščanja vojaštva.

**

Japonska in ruska vojna moč je bila začetkom meseca junija: Japonci imajo pri Fenvangčenu 38.000 mož in 108 topov, pri Knandansjanu 12.500 mož s 36 topovi, pri Takušanu 65.000 mož s 180 topovi. Japonci pravijo, da ima Oku proti Port Arturu 62.500 mož s 180 topovi, druge vesti pravijo, da ima samo 32.500 mož s 120 topovi. Dalje pravijo Japonci, da krije hrk Okove armade od Pičeva do zahodnega obale 20.850 mož s 60 topovi, druge vesti pa pravijo, da se za gotovo more smatrati ondi le 12.000 mož s 36 topovi. — Kuropatkin ima pri Liaojanu 81.000 mož z 192 topovi, med Niučvangom in Hajčemom 56.000 mož s 128 topovi, do Vafankova je pred dnevi prodrlo, a se zopet umaknilo 3600 mož s 6 topovi, na poizvedovanju je 10.800 jezdecev. Sem ni prišteta ruska vladivostoška moč. Kuropatkin je od tedaj vsak dan dobil novih čet iz Rusije.

Domače in razne novice.

Častno občanstvo. — Občinsko starešinstvo na Libušnjem je v svoji seji dne 9. t. m. soglasno izvolilo za častnega občana velezaslužnega g. Janeza Lapanja, deželnega poslanca, predsednika cestnega odbora itd. v Kobaridu, radi premnogh njegovih zaslug za blagor občine. Castitamo!

Imenovanje pri vojni mornarici.

— Gospod Dušan pl. Preradović, sin slavnega hrvatskega pesnika, je imenovan poveljnikom vojne ladje „Buda-pest“.

Umrli je tukaj v nedeljo zvečer dvorni svetnik v p. gospod Ivan vitez Bosizio, oče bivšega voditelja tukajšnjega okr. glavarstva, sedaj vpkojenega namesništvenega podpredsednika gospoda Alojzija viteza Bosizio. Pokojni bil je rojen v Gorici leta 1807. in je po dokončanih pravnih študijah služboval kot politični uradnik na Štajerskem, Kranjskem in Primorskem, bil je tudi okrajni glavar v Gorici in je bil prvi vladni zastopnik v našem deželnem zboru, pogreb je bil danes ob 11. uri predpoludne.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Andrej Brezovšček, župnik v Rihenberku 10 K; društvo „Slov. beseda“ v Gorici 1 K 66 h in 1 K 16 h (ter 1 80 h, ki so bili razkazani kot donesek društva za izgovorjene tujke). Mesečnino za maj so plačali gospodje: Leopold Bolko 10 K; Jakob Čebular 3 K; Fran Čufer 2 K; Fran Finžger 4 K; Josip Fon 2 K; Miha Gabrijelčič 2 K; Anton Gvajz 2 K; Hedžet in Koritnik 2 K; J. G. v Gorici 3 K; Anton Jakončič 2 K; Emil Kavčič 2 K; Alojzij Kovačič 2 K; Josip Ličan 3 K; Ivan Mercina 2 K; Gustav Novak 2 K; dr. A. Papež 2 K; dr. Fran Pavletič 5 K; Filip Pečenko 2 K; Ivan Pirjevec 2 K; Svetoslav Premrou 2 K; Fran Setničar 2 K; Fran Sivec 2 K; Anton Šantel 5 K; Andrej Tabaj 2 K; Josip Zornik 2 K; dr. Fran Žigon 2 K; Fran Žnidaršič (za tri mesece) 6 K; ter gospe in gospodične: Havel Stefanija 40 h; Marija Kopač 5 K; Kaučič Karola 2 K; Hrovatin Antonija 2 K; Fon Irma 1 K; Milena Papež 1 K; Finžger Gizela 2 K; Urbancič Marija 1 K; I. Pavletič, odvetnikova 2 K; Avgusta Šantel 1 K.

Srčna hvala!

„Sokolska“ slavnost. — Slavnost razvitja zastave „Goriškega Sokola“ vršila se je v nedeljo po načrtanem vspredu popolnoma mirno in v lepem redu. Vreme bilo je neugodno. Deževalo je še precej močno še celo po jedni uri popoldne. Pri vsem tem pa se je zbrala na slavnostem jako primernem prostoru v „Velodromu“ velika množica udeležencev vseh slojev našega ljudstva, broječ gotovo nad 3000 oseb. Seveda bi bilo to število gotovo še veliko večje, ako bi bilo vreme lepo in bi ne mislili posebno oni iz bližnjih vasi, da se bode slavnost zaradi slabega vremena preložila, kakor je bilo to tudi v razposlanih programih rečeno. Slavnost se je vršila, kakor že omenjeno, po načrtanem vspredu. Otvoril jo je starosta s svojim slavnostnim govorom, v katerem je pozdravil tuje in domače goste ter razvijal pomen „sokolstva“. Po tem govoru je sledilo

razvite zastave in je pri njem kumovala gospa Drufo vka. Nato so začela nastopati razna pevka društva, ki so pela nekaj prav lepih zborov. Petju je sledila telovadba med sviranjem vojaške godbe, ki se je dobro obnesla in so se pri nji v prvi vrsti odlikovali ljubljanski „Sokolci“. Pa tudi domači, namreč goriški in solkanski „Sokolci“, izvršili so svojo nalogo častno. Po telovadbi sledilo je še par pevskih točk, kojih zadnja je bila ona lepa Hajdrihova: „Jadransko morje“, katero so peli skupno pevci raznih domačih in tržaških pevskih društev. Tržaška pevka društva in pa ona iz tržaške okolice bila so mnogobrojno zastopana na slavnosti. Sploh so se Tržičani posebno odlikovali s svojo mnogobrojno vdeležbo. Sledila je potem prosta zabava, med katero so začele nekatere gospodične vršiti svojo plemenito, rodoljubno dolžnost ter prodajati „narodni kolek, katerega so prodale 2660 komadov. Kakor rečeno, cela slavnost vršila se je v najlepšem redu in dostojno in je dokazala goriškim Italijanom, in posebno pa onim, ki so jo hoteli imeti po sili za provokacijo, da so imeli krivo sodbo o nas Slovencih. Dokazala je ta slavnost, da mi Slovenci nikogar ne provociramo in da se hočemo med seboj le veseliti po svojem okusu in po svoji volji, kakor prepustimo jednako veselje vedno tudi svojim laškim sosedom, ne da bi se kaj zmenili za njih slavnosti in veselice, katere prirejajo o raznih prilikah in na raznih krajih. Ako pa smatrajo oni za provokacijo že to, da se mi pokažemo oblečeni po svojem okusu na ulicah goriškega mesta, jim pa mi ne moremo prav nič pomagati in se bodo morali sčasoma temu vedno bolj priučiti, ker nas je v Gorici vedno več in so nam v zakonih zagotovljene jednake pravice, kakor drugim državljanom. Ako so se nam pa te pravice že večkrat kratile, delala se nam je krivica in ravnalo se je z nami nepostavno. A da se take nepostavnosti odstranijo, to bomo pa vedno bolj odločno zahtevali in se ne bomo prav nič za to zmenili, ako bode to nekaterim laškim gospodom, naj pa sede ti makar v mestnem starešinstvu, prav ali ne. Sicer pa nismo zapazili med našimi Goričani italijanske narodnosti nobene razburjenosti, za kakoršno je hotel vedeti mestni starešina dr. Venier, ko je v zadnji seji mestnega sveta utemeljeval svoj predlog, s katerim je pozival mestni magistrat, da naj dela pri pristojnih oblastvih na to, da se slavnosti prepove. V ponedeljek zjutraj sli smo namreč po Raštelu in opazovali obraze naših laških Goričanov, da bi se prepričali, ako prikazujejo še kaj razburjenosti in strahu. Ali o vsem tem bilo ni nikakega sledu, marveč zapazili smo ravno nasprotno. Izpred raznih prodajalnic namreč doneli so na ušesa naših ljudi, ki so prišli z dežele v mesto, najprijaznejši znani glasovi: Pejtega noter, pejtega perjatu, pejtega noter mati, pejtega noter ta mlada, imamo dobra roba in dobra kup.

Ustanovni zbor „Slovenskega slrotišča“ je danes ob 6. uri pop. v Gorici na dvorišču sv. Hilarija št. 7.

Triki-traki, triki-traki! — Neki goriški prekupčevalec, ki je na pol hrom, na pol slep in na pol gluhi vpilje včasih po mestu pa tudi pa naših vaseh: Triki-traki, triki-traki! Se svojim vpitjem vabi ljudi, naj bi mu kupili trake, katere prodaja.

Temu na pol hromemu, na pol slepemu in na pol gluhiemu Furlanu je bil podoben dne 11. t. m. goriški mestni svet, ki se je slovesno bavil z malim traktcem, ki je obešen na zastavo „slov. katol. delavskega društva“. Vsi p. n. svetovaleci so bili po koncu, opice na galetriji pa so ploskale in zijale, da je bilo prav živahno! O tem traku so bile vse stranke edine, celo psevdokonservativna stranka! Tako se je po dolgem času dosegla v mestnem svetu prepctrebna edinstvo...

Oglejmo si pa stvar še z druge strani. Slovencu ne dovolje nositi po mestu niti malega trobojnega trakca. Ali ni to dejstvo žalostno, ako pomislimo, da mesto živi, kakor priznavajo sami Italijani, skoraj izključno od Slovencev? Kaj bi rekli, ko bi Slovenci sklenili, da ne nesejo več niti vinarja v laške prodajalnice? Pravijo, da jih trobojnica žali. Ali jih žali tudi slovenski denar? Ali jih nič ne žali govoriti slovensko se slovenskimi odjemalci?...

Iz Lokavca nam pišejo: Tukaj smo imeli dne 9. junija volitev novega staršinstva. Volitev je bila mirna in je izvoljenih v vseh treh razredih 18 katoliško-narodnih mož enoglasno z dosedanjim mnogoletnim vrlim županom g. Jožefom Vidmarjem na čelu.

V soboto dne 9. t. m. pa so se vršile v Lokaveu občinske volitve za novo

ustanovljeno občino Dol-Ollica. Tudi te volitve vršile so se mirno in tudi tu bilo je izvoljenih skoro jednoglasno dvanajst starestin, narodno katoliških mož.

Slava zavednim volilcem!

Vabilo k letnemu občnemu zboru katerega priredi „Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda“ dne 19. junija 1904. v prostorih tukajšnje „Čitalnice“ s sledečim dnevnim redom: 1. Letno poročilo; 2. Preberejo se naznanila družbenega vodstva; 3. Morebitni nasveti; 4. Volitev načelnštva. Začetek ob 3. uri popoldne. — V Gorici, dne 14. junija 1904.

Načelnstvo.

Smrtnonevarno ranjenega so pripeljali sinoči v tukajšnjo bolnišnico 41-letnega cestarja Ivana Tomažina iz Ročinja. Rano je dobil baje po nekem pretepu in sicer je po pretepu, od katerega je bežal, nekdo za njim tekkel ter ga z nožem tako močno ranil v trebuh, da je malo upanja, da bi okrevale.

Lov na kolesarje. — Včeraj se je torej v našem mestu začel lov na one kolesarje, ki se vozijo po propovedanih ulicah, stezah in sprehajališčih. Lov je izpadel baje prav dobro, kajti mestni stražarji naznanili so takih nepokornežev menda celo 21. Med njimi se nahajajo častniki, meščani, gospe in gospodične.

Pretep med dvema Italijanoma. — Pri Dolginjvi, kjer se gradi bohinjska železnica, nastavila sta krčmi tudi dva Italijana iz Umbrije po imenu Falchi in Bianchi. V soboto proti večeru sta se pa sprla zaradi izposojenega vina. V prepiru pa je Falchi Bianchija tako razžalil, da je slednji potegnil iz žepa revolver ter začel streljati na Falchija. Ustrelil je trikrat nanj, ne da bi ga zadel. Ker je pa Falchi bežal, tekkel je Bianchi za njim, in ko ga je dotekel, začel je po njegovi glavi tako močno nabijati z revolverjem, da mu je razbil skoro vso črepinjo. Falchi zgrudil se je nezavesten na tla. Delavci, ki so pili v krčmi, pritekli so Falchiju na pomoč in so Bianchija razorožili. Nevarno pobitega Falchija pa so potem v nekem vozu prepeljali v tukajšnjo bolnišnico.

V tukajšnje zapore prepeljali so Caravalo Franceta, Angerillo Jožefa, Issono Dominika, Fabijan Antona, Ličen Franceta in Ličen Alojzija, torej tri Italijane in tri Slovence, ki so se udeležili pretepa v Rihembergu na dan sv. Rešnjega Telesa.

Pretep na plesu — V Dornbergu so v nedeljo zopet napredovali v neki krčmi s plesom. Bila sta pa tam tudi neki Gabrijel Berce, domačin in neki Resnik iz Ljubljane. Slednji hotel je plesati z Bercevim dekletom, česar pa prvi ni hotel dovoliti. Nastal je najprej prepir, potem pretep in konečno nastopil je tudi nož. Resnik je namreč z nožem dvakrat ranil Berceta tako močno, da je moral iskati zdravniško pomoč v tukajšnji bolnišnici.

Ljubezniva nevesta. — 70-letna Marija Marušič v Opatjemselu dala je čez premoženje svojemu sinu, ki je pripeljal nevesto v hišo. Sin seveda si je zavezal v pogodbi, da bode dajal materi stanovanje in hrano, ter da bode ž njo lepo ravnal in ravno to ji je obljubila tudi nevesta. Iz začetka je nevesta svojo obljubo izpolnjevala ali kasneje zdela se ji je tašča presitna in prišlo je v nedeljo tako daleč, da se je ljubezniva nevesta spravila nad taščo celo z rokama, jo vrgla na tla, jo na tleh suvala z nogami in z metlo in sicer tako močno, da so morali taščo prepeljati v tukajšnjo bolnišnico.

Drag banket. — Pri prebitju bohinjskega tunela je podjetnik Ceconi povabljenim gostom priredil banket. Udeležile so se tega banketa 103 osebe. Račun brez vina je znašal 17.000 K, skoro 170 K na osebo.

Toča. — Kakor se nam poroča, je toča v petek napravila mnogo škode v občini Kopriva na Krasu. Tudi iz Istre prihajajo v tem pogledu žalostne vesti. V soboto je razsajala namreč okolo Motovuna v Istri huda nevihta. V občinah Novaki in Karolja je padala dve uri zaporedoma tako močna toča, da je uničila popolnoma vse pridelke.

Dr. Lueger v Gradežu. — Dunajski župan dr. Lueger je prišel z dr. Weisskirchnerjem v Gradež. Namerava tu ustanoviti morskoro zdravilišče za Dunajčane.

Amerikanska eskadra na Reki in v Trstu. — Konec tega meseca obišče amerikanska eskadra, obstoječa iz 6 vojnih ladij in več torpedovk, Reko in Trst. Kakor se poroča, ne bo na željo ameriških gostov nobenega oficijelnega vsprejema.

Nesreča na železnici. — Dne 6. t. m. je na kolodvoru v Kozini pri nadziranju osebnega vlaka ponesrečil mehanik Matija Rožič, rodom iz Sezane.

Služba paznika v zaporih c. kr. okrožnega sodišča v Rovinju je razpisana. Prednost imajo doslužni podčastniki, predvideni s certifikatom. Prošnje je doposlati predsedstvu c. kr. okrožnega sodišča v Rovinju do dne 9. julija t. l.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Družba sv. Cirila in Metoda razposlala je te dni dve knjigi med svoje člane in med druge rodoljube, in sicer knjigo „Sv. Ahacij s tovariši mučenci, kranjske dežele pomočnik“ in „Mučenci“, starokrščanska povest z naslednjim pomembnim priporočilom, katero naj bi našlo odmev v srcu vsakega poštenega rodoljubnega Slovence.

Z rastočim navalom tujstva raste naloga, ki jo je izvrševati družbi sv. Cirila in Metoda.

Rodoljubi, ne držimo križema rok, ko se bliža nevarnost. Stojimo na braniku domovine, da nas ne obsodijo potomci Podpirajmo čuvarico slovenske mladine, družbo sv. Cirila in Metoda!

God njenih slavnih zavetnikov je pred durmi. Blagovolite se je o tej priliki spomniti s kakim darom — morda večjim, nego je cena naznačena poslannima knjižicama. Prvo — „Sv. Ahacija“, pomočnika Kranjske, krasi lep Gregorčičev prevod starodavne himne. Druga — „Mučenci“ nas seznanja s krutim preganjanjem krščanstva za cesarja Dioklecijana. Pretresujoče je opisal to grozno dobo vrl hrvatski narodni učitelj Milutin Meyer: Slovenski prevod je izboren, tak, kakor se mora pisati slovenski. Obe knjižici sta popolnoma prikladni za darila konec šolskega leta, za šolske in ljudske knjižnice, za bralna in izobraževalna društva.

Ne vračate knjižic, nego izvolite s pridejano položnico poslati družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano. 1. za „sv. Ahacija“ 30 vin., 2. za „Mučence“ 90 vin. 3. za poštino 10 vin. Predplačila radostno sprejema potrebna blagajna družbe sv. Cirila in Metoda.

Iz Vidma ob Savi nam pišejo: Naša šolska efektna loterija prav dobro napreduje. Srečke se še dobijo po kroni. V kratkem začne loterijski odbor sestavljati listo dobitkov. Tiste trgovce, tovarnarje, obrtnike in posestnike, ki hočejo s svojim blagom konkurirati, opozarjamo, naj blagovolijo nemudoma vpslati cenike na loterijski odsek na Videm ob Savi.

Nečuvvena surovost in podivjanost. — V „Slovenca“ čitamo: V nedeljo zvečer se je žirski kaplan g. Jos. Lavrič vračal s cerkvenikom od sv. obhajila proti domu. Ob nekem križpotu sta na cesti bili nastavljeni dve dinamični patroni. Dva podivjana mladeniča sta dinamit zažgala v trenutku, ko sta se g. kaplan in cerkvenik vračala po isti poti. Sreča je bila, da je bila vrvice nekoliko pretrgana in je ugasnila, ne da bi se užgala. Ko bi se bil dinamit užgal, mrtva bi bila oba. Ta satanski načrt je bil še isti večer naznanjen orožnikom, ki zasledujejo zločinca.

V Žirih ima liberalna stranka še precej privržencev in je žirovsko staršinstvo izvolilo celo dr. Tavčarja častnim občanom. Ako bode preiskava dognala, da so zlikovci privrženci te stranke, potem sme liberalna stranka kranjska biti ponosna na sadove svoje liberalne vzgoje.

Loterijske številke.

11. junija.
Trst 82 59 68 85 71
Linc 13 88 65 32 27

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti Priporoča se slav. občinstvu

Jakob Miklus,
trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,
v Pevmi,
za Soškm mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno
podružnico
na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.
V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Hotel „UNION“ Gorica
Gledališka ulica št. 10

Vsako sredo

KONCERZ

cele vojaške godbe v prostornem in lepem vrtu, ki je električno razsvetljen. Toči se plzensko in puntigamsko pivo. Kuhinja dobra. Domača in tuja vina. — Hotel razpolaga čez 30 moderno urejenih sob. Cene zmerne. Poleg vrta je tudi lepo kegljišče, ki je po dnevu vedno na razpolago, zvečer pa v soboto, nedeljo in ponedeljek.

Serafin Joos, lastnik.

Anton Kuštrin

Gospodski ulic. h. št. 25,
 priporoča častiti duhovščini in slavnemu
 občinstvu v mestu in na deželi svojo
 trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
 Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
 rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
 istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
 Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
 druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
 Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
 sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
 mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
 Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

DENAR

po 4%

Amortizacijsko posojilo ponujamo na 15 do 65-letno od-
 plačevanje potom prvih kreditnih
 zavodov iz Budimpešte in inozemstva do 1/2 cenilne vrednosti
 proti vknjižbi na I. in II. mesto.

Osební kredit! Duhovnikom, častnikom državnim in zaseb-
 nim uradnikom, trgoveem, obrtnikom s po-
 rokom ali brez poroka na 1 do 15-letno odplačevanje. Izvršuje
 se hitro, kulantno in diskretno.

Konverzlja bančnih in privatnih dolgov
Meller Lajos és Társai, bančni zavod
 Budimpešta, VI. Dávid-utza 15.

(Protokolirana tvrdka.)

(Prosi se marko za odgovor.)

Samo enkrat poskusi

naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri tvrdki

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega,
 lepšega in kakovosti primerno cenega blaga,
 kakor se tu dobi.

Došle so uže zadnje novosti modnega
 blaga za

**pomladno in letno sezono v
 nedosegljivi izberi**

kakor: krasni okraski za obleke najnovejše
 mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile,
 pasovi itd. Raznovrstno belo in Jaeger-perilo,
 rokavice usnjate in cvirnaté, nogavice, krasne
 ovratnice, hlačniki, žepne rute, solnčniki, de-
 žniki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd.
 Zaloga je preskrbljena z vsemi potrebščinami
 za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvirn,
 svile, fudre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno
 blago za vezenje itd.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
 priliki „Šolskega doma“.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Sodovičar
Fr. Obrdank
 (poprej Josip Hrovatin)
 priporoča svoje ši-
 fone in pokali-
 ce po nizki
 ceni.

Trskino (štokfiševo) jetrno
 olje.

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni
 telesni slabosti.

Izvirna stekleni a tega olja naravno-rumene barve po K 1.40, bele barve po K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je sosebno pripo-
 ročljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
 vzni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim
 jodecem.

S tem oljem se zdravejo v kratkem
 času in z gotovostjo vse kostne bolezni,
 žlezni otoki, golše, malokrvnost in
 splošna slabost.

Cena ene steklenice 1 K 40 v.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem
 kemičnem laboratoriju predno se napolnijo steklenice, zato zamorem jamčiti svojim
 častitim odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa,

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim jetrnim oljem in izborno
 sredstvo za malokrvne.

Ena steklenica stane 1 K 60 v.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški
 ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
 klobukov in toči vsvoji krčmi prist-
 na domača vina ter postreže tudi
 z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
 cene jako solidne.

Narodna tiskarna

v Gorici

priporoča razne posetnice v
 najrazličnejših oblikah.

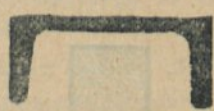
Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo št. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
 stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
 nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
 tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
 dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
 stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana šica sa vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
 s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za
 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
 iz lastnih in drugih prisna-
 nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
 šilja po železnici na vse kraje
 avstro-ogerske monarhije vsod-
 ih od 56 l naprej. Na zahtevo
 pošilja tudi uzoce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
 pivovarov Žalec-Laški Trg
 in plzenskega piva „pra-
 zdroj“ iz sloveče češke „Me-
 ščanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
 daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po
 4 1/2% polumesečno; ne-
 vzdignene obrestipripi-
 suje konec leta k glav-
 nici. Rentni davek pla-
 čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osební kredit po
 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
 lniimi deleži. Glavni de-
 leži po 200 K, opravični
 po 2 K. Otvarja članom
 tekoče račune, katere
 obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
 pa do 1. ure popoldne.